

ประเพณี อาชรา

เจาะสารีบัพท์ เจาะอาที
ศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับภาคใต้
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ปี๕๘

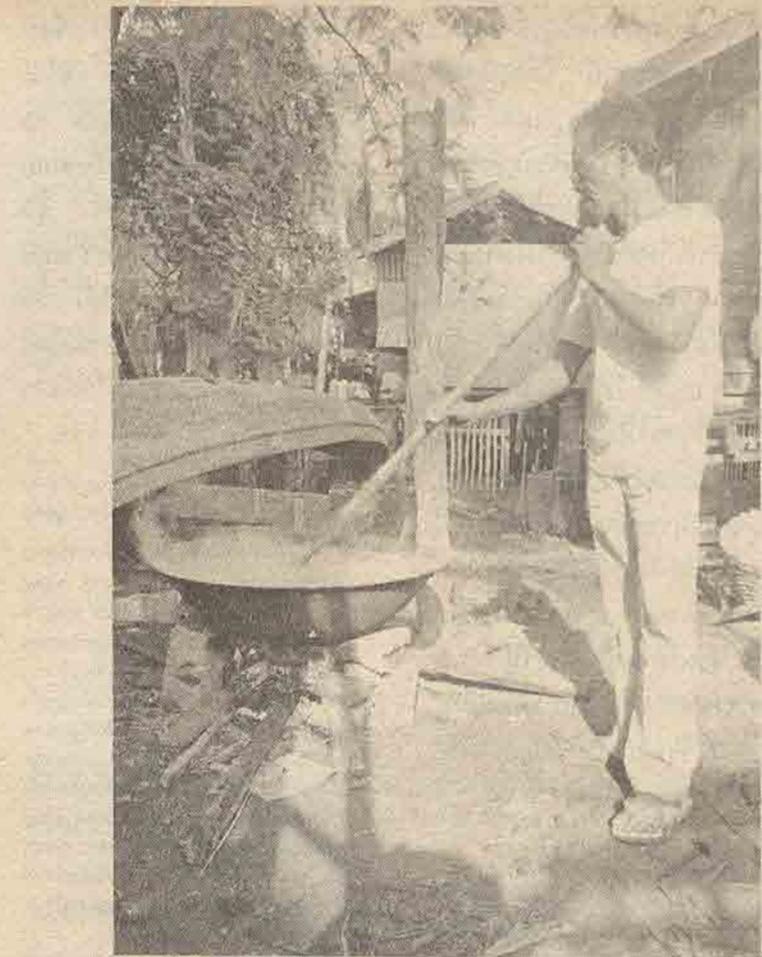
อาชรา (Ashura) ความหมายตามภาษาอาหรับ ที่สืบทอดเป็นวันที่ดีอีสุกสุนัต ดังหลักฐานจากอาดีมรชูลอุลลามะห์ (ศออลฯ) ดังนี้

จากอินบุญมานาส ร.ฎ.ก.กล่าวว่า...นั้นไม่เห็นท่านรอชูลอุลลามะห์ (ศออลฯ) จะเอาใจใส่สักกับการถือศีลอด ในวันใดที่ท่านให้ความสำคัญเหนือกว่าวันอื่น ๆ นอกจากวันนี้คือ วันอาชรา และเดือนนี้คือเดือนรอมฎุมาน

รายงานโดย บุคอรี มุสลิม จากอาบีกอตัดะซ ร.ฎ.รายงานว่า ท่านรอชูลอุลลามะห์ (ศออลฯ) กล่าวว่าการถือศีลอดในวันอาชราอนั้น ฉันมั่นใจว่าอัลลามะห์ จะทรงปลดปล่อยมนุษย์ให้ก่อนมาก รายงานโดย ผู้รำลึกงานแห่งห้า

ยกเว้นบุคอรี แต่ถ้าจะให้ความหมายตามความเชื่อของชาวไทยเราแล้ว ละก็ “อาชรา” หมายถึง พิธีทำทานหมูของชาวมุสลิม ในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เริ่มทำกันในวันที่ ๑๐ ของเดือนมายารัน (เป็นเดือน

๖๔ รุสมิลล

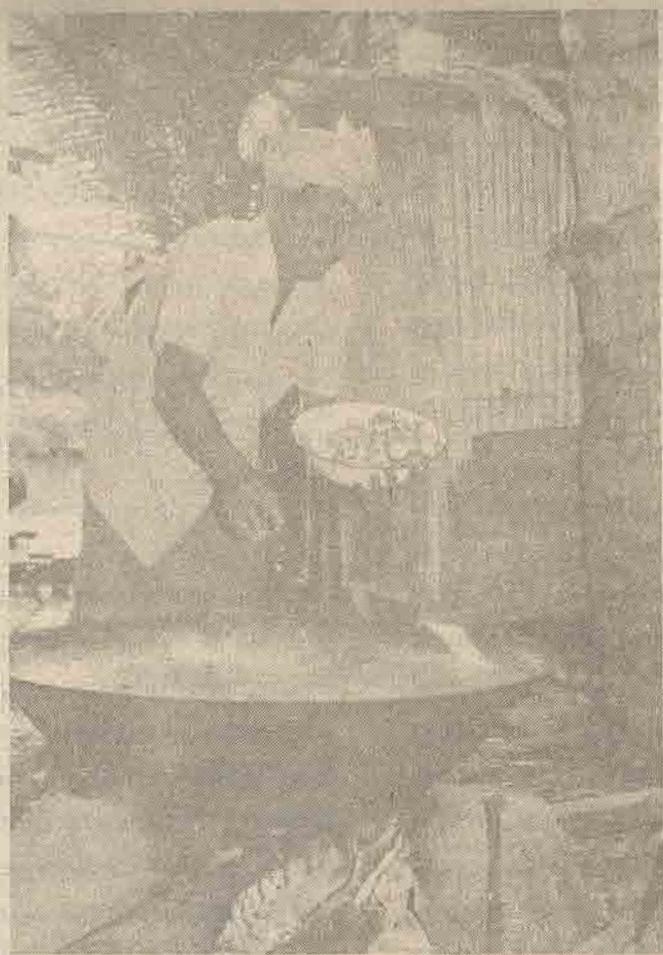

ที่ ๑ ของอิจเราะศักกราชแห่งอิสลาม) ซึ่งจะทำวันใหม่ก็ได้ กากย์ในเดือนมาฆารัมซึ่งในปีนี้ตรงกับเดือนกันยายนโดยประมาณ วันแรกของการเริ่มพิธีนี้คือ วันที่ ๑๐ เดือนมาฆารัมจะมีการถือศีลอด (ป้อซอ) ซึ่งถือเป็นสุนนะห์ (หมายถึง ถ้าปฏิบัติก็จะได้ผลบุญ แต่ถ้าไม่ปฏิบัติก็ไม่เป็นไร) สำหรับเหตุผลที่เกิดประเพณีวันอาชราขึ้นนั้น ก็เพื่อระลึกถึงวันสำคัญในประวัติศาสนธรรมอิสลามซึ่งในที่นี้ก็จะขอเล่าประวัติย่อ ๆ ดังต่อไปนี้

ตามความเชื่อของคนเด่า คนแก่ส่วนมาก่อนเล่ากันว่า เมื่อหลายพศวรรษมาแล้วในสมัยของ

ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศาสดาองค์ที่ ๓ ของศาสนาอิสลาม) ท่านได้รับบัญชาจากพระองค์อัลเลاه์ ให้เป็นประการสอนแก่ประชาชนว่า อิจ ๑ เดือนข้างหน้าจะเกิดอุทกภัยครั้งใหญ่หลวง ฝนจะตกทั้งกลางวันและกลางคืน น้ำทะเล็กจะท่วมขึ้นมาจนทำให้แผ่นดิน Jen ภายในพริบตา เมื่อประชาชนได้ฟังแล้วกับติดว่า เป็นเรื่องเท็จไหล ไม่พึงไม่กีดกันเท่านั้น ที่เชื่อว่านี้เป็นเรื่องจริง กลุ่มที่เชื่อเรื่องนี้เป็นกลุ่มที่ยอมรับว่าศาสดามุหัมมัดเป็นศาสนกุศลที่พระองค์อัลเลاه์เจ้า ได้ประทานลงมา

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว กลุ่มที่เชื่อเรื่องนี้ก็ได้ช่วยกันสร้างเรือ

คำไทย' ตามพระคำริของท่านศาสตราจุฬะห่วงที่สร้างก็มีอุปสรรคต่างๆ นานา จากการกลั่นแกล้งของกลุ่มที่เป็นศัตรุ เช่น ชักชวนพรรดาพกไปถ่ายอุจจาระบนเรือลำนั้น จนทำให้เรือสักปรก แค่ต่อมาพระองค์อัลเลาะห์ได้ทรงลงโภทด้วยการทำให้เกิด โรคตาแดง ซึ่งได้รับบทได้ทั่วหมู่บ้าน (ยกเว้นบุกคลที่ไม่ได้ไปถ่ายอุจจาระบนเรือลำนั้น) และนับวันอาการดังกล่าว ยิ่งทรุดวิบากเจ็บปวดมากขึ้นทุกขณะ จะรักษาด้วยอะไวร์ก์ไม่หาย จนทนต่อความเจ็บปวดไม่ไหว จึงยอมมาถามท่านศาสตราจุฬะว่า ท่านทราบไหมว่า จะรักษาด้วยยาอะไรได้ ท่านศาสตราจุฬะตอบว่า "ผู้ชี้" ก็

อุจจาระที่อยู่บนเรือลำนั้น ใจกลางตอนแรกก็ไม่มีใครเชื่อ ก็มันเรื่องอะไรที่จะไปอาอุจจาระซึ่งในคราว ก็รอมกิจแฉมต้องน้ำนาหากที่ด้าอีกเหมือนกีเดมนี่ แต่ในที่สุดก็ต้องยอมทดลอง เอาอุจจาระที่วันนั้นมาหากที่ตา เพราะทนต่อความเจ็บปวดไม่ไหว ผลปรากฏว่า อาการดังกล่าวได้หายไปโดยฉันพลัน เมื่อเป็นดังนั้น ก็ได้ไปบอกกับเพื่อนบ้านคนอื่น ๆ ที่ไปถ่ายอุจจาระบนเรือลำนั้น เมื่อเพื่อนบ้านได้ยินเช่นนั้น ด่างกีพากันไปอาอุจจาระมาหากตา ผลก็คือ อาการดังกล่าวก็หายเป็นปกติเช่นกัน เมื่อต่างคนต่างไปอาคันมาก ๆ จนทำให้อุจจาระบนเรือลำนั้นหมด แต่ก็ยังมีบางคน

ที่ยังไม่ได้นำมาหากตา ก็อุดสำหรับอุจจาระอยู่อีก แล้วนำหัวน้ำมาหากที่ตา อาการเข็บดากที่หายไปด้วยเหตุที่มีประชาชนพากันมาอุปััณฑ์เรือ เพื่อนำไปเป็นยารักษาดากันมากขึ้น จนทำให้พื้นเรือล้ำน้ำกลับสะอาดดีขึ้นตามเดิม และโรคตาแดงก็ได้หายไปจากหมู่บ้านนั้น

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กลุ่มที่เป็นศัตรุก็ยังไม่เชื่อต่อคำบอกเล่าของท่านศาสตราจุฬะเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดอุทกภัย เมื่อเวลาต่อมา ๓ เดือน ฝันเกิดเร็วมาก ท่านศาสตราจุฬะพยายามเรียกร้องให้ผู้คนเข้าไปบนเรือลำนั้น ซึ่งดังอยู่บนภูเขา ผลปรากฏว่าเมื่อพี้ยงไม่กี่คืนเท่านั้น ที่เชื่อและยอมเข้าไปบนเรือลำนั้น และนับวันฝันก็ยังคงหนักเข้าไปเรื่อย ๆ ท่านลองนีกภาพดูซึ่งว่า สภาพที่ฝันตกติดต่อ กันเป็นเวลาถึง ๖ เดือน และไม่ใช่คตกรรมดาฯ อาย่างทุกวันแล้ว พื้นดินจะยังสามารถให้ผลประโยชน์ให้เราเห็นอีกหรือ แผ่นดินที่สุดในช่วง ๖ เดือนนั้น มันไม่สามารถให้ผลประโยชน์ให้เราเห็นเป็นแน่ แล้วมุขย์และสัคพ์ที่ซึ่งไม่ได้เข้าไปบนเรือลำนั้นไปไหนเสียด้วย ก็จะไปไหนอีก มีกานทางดีบว่าเท่านั้น ก็อ ความตาย

ส่วนกลุ่มที่ได้เข้าไปบนเรือลำนั้น นอกจากจะเป็นมุขย์แล้ว ก็ยังมีสัคพ์ทั้งหลาย อาย่างลักษณะ เช่น เป็ดตัวผู้ แล้วก็ต้องมีเป็ดตัวเมีย และสัคพ์อื่น ๆ บรรดาเมีย ถึงตอนนี้ ก็อย่างเพียงเบื้องตัว เรื่องที่เด่าข้างต้น มันเกิดขึ้นพิธีทำขันน้ำชาэр์ ได้อาย่างไร ก็ตอนที่อยู่บนเรือนี้เหละ

ที่เป็นเหตุให้มีประเพณีอาชروعี้น
จนถึงทุกวันนี้ กล่าวก็อระหว่าง
ที่อยู่บนเรือนนั้น ถ้าจะกินอาหาร
เหมือนที่อยู่บนพื้นดินซึ่งสามารถ
ปลูกทดลองได้ก็คงไม่มีปัญหา แต่
นิ่งกำลังอยู่บนเรือจะปลูกอะไรมีดี
ถังนั้น จึงคิดว่า่น่าจะเอาอาหาร
หลาย ๆ ชนิดมาความเข้าด้วยกัน
ก็จะได้แบ่งปันกันได้อ่ายหัวถึง
ประขัดดีด้วย เพราะฉะนั้นประเพณี
วันอาชروعี้เป็นการระลึกถึงเหตุ-
การณ์ครั้งนี้เอง

นอกจากนี้ยังมีสำนวนอีก
สำนวนหนึ่ง ซึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์
อีกตอนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับวัน
อาชروعี้ก็คือ ในสมัยของ ชาชัน
กับชูเซน ซึ่งบุคคลทั้งสองเป็น
หลานของท่านศาสตราจารย์ข้ามแม่น้ำ ใน
ตอนนั้นก็ได้ทำการบ้านยาชิส
ซึ่งเป็นโหรสมองคัดริบ์เมืองหนึ่ง
นับเป็นเวลาหลายเดือนและสิ่ง
สำคัญที่สุดกว่าจะได้รับชัยชนะก็คือ¹
เสบียงอาหาร เนื่องจากทำการบ้าน
หลาบเดือนและอาหารที่มีอย่างจำกัด
จำเป็นต้องนำอาหารหลาย ๆ ชนิด
มากวนเข้าด้วยกัน ก็จะได้อาหาร
ที่สุดแสนจะประขัดและรอร่ออย
อีกด้วย ถ้าท่านนักภากดลอง
ชินรศุลุக์ที่สามารถจะมาลอง
ชินได้ ในระหว่างวันที่ ๑๐ ของ
เดือนมาษาร์มไปจนถึงสิ้นเดือน
ก็คือเดือนอ้ายนั้นเอง อาจมีคำนวณ
ว่าแล้วจะไปชินที่ไหนกัน ก็ตาม
หมู่บ้านของชาวไทยมุสลิมสี่จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ในลักษณะของการ
นักบุญอย่างร่วมกับเขาที่ได้พระ
พิธีนี้เข้าไปได้ห้ามที่จะให้ศาสตราจารย์
อื่นมาร่วมด้วย

เพียงแต่ท่านนำอาหารที่มี

ลักษณะพื้นเรือน ไม่เลิกเกินไป
เช่น คาดนาดคล่อง แล้วใส่ข้าวเจ้า
ลงไปในถาด อาจจะให้สิ่งของอื่น
ด้วยก็ได้แล้วแต่ครั้งที่ เช่น นางคน
อาจจะมีต้นมะพร้าว ก็อาจนำมะ-
พร้าวไปให้ ก็แล้วแต่จะให้มาก
หรือน้อย หรือจะให้เป็นเงินก็ได้
แล้วเจ้าจะนำเงินนี้ไปซื้อสิ่งของ
ที่จะนำมาทำในพิธีอีกทีหนึ่งและ
สิ่งของอื่น ๆ แล้วแต่ว่าใครมีอะไร
ก็เอามาได้

นางคนอาจจะสงสัยว่า แล้ว
สมนติว่าเราไม่ได้นำของไปร่วม
ทำพิธีกับเขา (โดยเฉพาะบุคคล
ต่างศาสนิก) แล้วเราจะได้ชิมรส
อาชروعี้ได้หรือเปล่า ก็เช่นได้เช่น!
ชาบ้านเขามาไม่ใจคำถึงขนาดจะ
ลองชิมรสสุกไม่ได้ ท่านลองจะ
ไปพบพวกราช แล้วท่านจะรู้ว่า
พวกราชนำรักเพียงใด ลองไป
สัมผัสรสชาตแบบชาวยิมุสลิมที่
แสนจะธรรมชาติ ๆ แล้ว ท่านจะ
ได้รู้ว่าการดำเนินรีสิตแบบธรรม-
ชาติ ๆ นี้แหลก แต่มีความสุขอย่า
บอกใครเรื่อง

แต่สำหรับท่านที่อยู่ทั่วไปก็
แควรภาคกลาง ภาคเหนือ หรือ
แม้แต่ชาวอีสาน ถ้าจะลงทุนมาชิน
รสหม้ออาชຽอถึงภาคใต้ก็กระโดด
ดังนั้นจึงขอระยะทางสุตรหรือวิธี
การทำหม้ออาชຽอตรงนี้เลย รับรองว่า
ไม่ยาก ซึ่งตามปกติที่เขาทำนั้น
เขาจะทำในกระทะใหญ่ ๆ ครั้งละ
๑๐-๒๐ กะทะ แล้วแต่ว่าหมู่บ้าน
นั้นจะมีสมานิกมา หรือห้อง
เพียงได้ แต่สำหรับสุตรที่จะบอกนี้ก็
ทำแค่เล็ก ๆ น้อย ๆ พอก่อนปัก
หมอนกอดดังต่อไปนี้

ข้าวเจ้า ๔ ลิตร มันเทศ ๔

ก. ข้าวโพด ๑ ลิตร พอกทอง ๓
ถูก ไก่สด ๑ กก. มะพร้าว ๑๐
ถูก พริกไทย ๔ ชีด น้ำตาลเหลว
๔ ลิตร น้ำดื่มกระาย ๒ กก.
เมล็ดผักชี ๔ ลิตร กล้วยน้ำว้า ๒
กิโล ตะไคร้ ๑๐ ศันน หัวหอม ๑ กก.
เกลือ ๒ กำมือ ถั่วเขียว ๑ กก.
กระเทียม ๔ ชีด ขี้หร่า ๒ ช้อน
โถ่โดยเฉพาะ พอกทอง, ไก่สด,
น้ำกะทิ, กล้วยน้ำว้า, ข้าวโพด
บีบไส้มากยิ่งอร่อย

ขันแรกนำข้าวเจ้าไปชิว
น้ำสัก ๒-๓ ครั้ง แล้วนำกะทะ
หรือภาชนะอื่นก็ได้ที่สามารถกวน
ได้สะគวนนำไปดังบนไฟ แล้วจึง
นำข้าวเจ้าที่ชาน้ำแล้วใส่ลงไป
ในกะทะ เดินน้ำปลารังไปถ้า
ต้องการกะบันลิตอร์กิประนาม ๘
ลิตร แต่ถ้าช่วงหลัง ๆ เห็นว่า
น้ำจะแห้งก็ให้เดินลงไปอีก ส่วน
มันเทศ ข้าวโพด พอกทอง กล้วย
น้ำว้า ขา หัวหอม และกระเทียม
ให้หันเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วนำไป
ใส่ในกะทะ กวนไปเรื่อย ๆ จน
ละเอียดเข้ากันหมด นำไก่สดที่
หันเป็นชิ้นเล็ก ๆ (ถ้าเป็นไปได้
ควรเอาแต่เนื้อไก่) ใส่ลงไป ตาม
ด้วยพริกไทย, เมล็ดผักชี, ขี้หร่า
ที่บดแล้วใส่ลงไป ต่อน้ำก็ใส่กะทิ,
น้ำตาลเหลว, น้ำตาลกระาย และ
เกลือลงไป กวนไปเรื่อย ๆ จน
เก็บจะแห้ง จึงนำถั่วเขียวที่คั่ว
แล้วนำมานำดให้ละเอียดใส่ลงไป
จะทำให้มีกลิ่นหอมน่ารับประทาน
ยิ่งขึ้น แล้วชิมรสสุกใช้ได้แล้ว
ก็ให้กวนจนแห้ง ทำนั้นจะได้ขนน
อาชຽอตามที่ต้องการ

การรับประทานขันนา-
ชูรอนนี่ อาจจะรับประทานตอน
ที่ยังเหลืออยู่ก็ได้ หรือรับประทาน
ตอนที่กวนจนแห้งสนิทแล้วก็ได้
แต่ที่นิยมนั้นเข้าจะทำดังนี้คือ
กรผีที่จัดงานใหญ่ ๆ ทำหลาย
กะทะ กะทะแรก ๆ เข้าจะทำแบบ
เหลวๆ ก่อน กากนจะที่ใส่ข้นที่สุด
แล้วส่วนมากจะเป็นกะทะน้ำหัววัว
หรือไม่ก็จานใส่ข้าวธรรมดា แต่
เขานอกกว่าใส่ในกะทะอีกคือ
 เพราะใส่ตอนร้อน ๆ ซึ่งจะทำให้
 มีกลิ่นหอมของกะทะติดตัว ถึง
 ช่วงนี้เด็ก ๆ จะสนุกสนานกัน
 เดิมที่ เพราะแข่งกันบุกดกะทะให้
 เรียบจนสะอาด

ส่วนกะทะหลัง ๆ เข้าก็
 จะกวนจนแห้ง เพื่อนำไปใส่ใน
 กากนที่ชาวบ้านนำมานา เมื่อใส่
 ในกากนนั้นแล้ว ก็จะปล่อยให้
 แห้งสนิท ขันนาชูรอนนิดๆ กวน
 ให้แห้งนี้นานินกันกับสิ่งของ
 อีก ๒ อย่างคือ นำไปซึ่งอาจจะ
 เป็นไฟปีกหรือไฟไก่ก็ได้ ประ-
 มาณ ๒๐ พอง หรือมากกว่าแล้ว
 แต่ต้องการ ตอกไฟใส่กากนแห้งแล้ว
 คือไฟหูฟู นำกะทะกันແน้นดังบน
 ไฟอ่อน ๆ ทาน้ำมันมะพร้าว
 บาง ๆ ให้ท่วงกะทะ แล้วนำไฟที่ดี

แล้วใส่ลงไปในกะทะที่ลະน้อย
 แล้วจะเลงไฟให้ท่วงกะทะ เป็น
 แผ่นบาง ๆ เมื่อสุกแล้วก็ไข่ใส่
 ตามแล้วน้ำหนึ่งไว้ให้เย็น แล้ว
 นำมาน้ำหนึ่ง ๆ เป็นฝอย

ส่วนของอีกอ่ำงหนึ่งที่
 ใช้กินกับขันนาชูรอน ซึ่งชาวไทย
 มุสลิมสืบสัจจะด้วยแคนภาครได้
 เรียกคือ จำมา วิธีทำเกือบจากการ
 นำมารักษาที่บุกดแล้วผสมกับตะไคร้
 ที่หันเป็นฝอย ๆ ไม่ต้องใส่มาก
 พอดีก็ลิ้นก็พอแล้วและผสมกับ
 น้ำตาลทรายขาวอีกเด็กน้อย แค่
 รู้สึกหวานนิด ๆ ก็เป็นอันใช้ได้
 กดูกุคล้าให้เข้ากัน จึงนำไปผึ่งแล้ว
 พอบแห้งหมด ๆ และนำไปคั่วให้
 เป็นสีเหลือง จากนั้นก็นำไปปัคให้
 ละอิบดเป็นอันว่าเสร็จเรียบร้อย

ถึงตอนนี้บ้างท่านอาจจะ
 สงสัยว่าแล้วไงกับชามานี่เขากิน
 กับขันนาชูรอนอย่างไร คำตอบก็คือ
 ว่าเขาก็นำไฟที่หันเป็นฝอย ๆ
 แล้วกับชามาไปโรยบนขันนาชูรอน
 ที่แห้งสนิท ซึ่งอยู่ในกากนที่
 ชาวบ้านพามา เข้าจะดังเป็นกอง^๑
 แยกต่างหากระหว่างไนกับชามา
 แค่นี้ก็จะได้ขันนาชูรอนที่ท่าน
 ต้องคิดใจอีกนาน ถ้าไม่เชื่อก็ลอง
 ทำดูบ้างก็ไม่เลว แต่ถ้าอยากกิน

ขันนาชูรอนที่ชาวมุสลิมทำหารือ
 อย่างร่วมประเพณีน้ำงา ถือส่อง
 ไปร่วมน้ำช่วงเดือนماฆรัม คือ
 ถ้างานบุคคลปฏิทินของปีนี้แล้ว
 ก็ประมาณต้นเดือนกันยายนที่
 จะถึงนี้ ซึ่งแต่ละหมู่บ้านจะทำ
 ไม่พร้อมกัน นับว่าเป็นโอกาส
 ของท่านที่จะได้ศึกษาประเพณี
 ให้หลาย ๆ หมู่บ้าน และจะได้ไป
 เที่ยวชมที่เข้าทำจริง รวมทั้ง
 บรรยากาศในงานว่า สนุกสนาน
 แค่ไหน ถ้าทำในหมู่บ้านเล็กอาจ
 ไม่ค่อยสนุกนัก แต่ถ้าทำที่มีสัดสี่
 ใหญ่ ๆ รับรองว่าสนุกแน่นอน

การพูดปะจะหนุ่มสาวใน
 สมัยก่อนนี้โอกาสสนับสนุนมาก บรรดา
 หนุ่มสาวจึงจราจุโอกาสพบกัน
 ตอนที่เขามีการจัดงานประเพณี
 อย่างนี้แหลก เพราะชาวบ้านทุก
 เพศทุกวัยจะออกงานช่วยกันคละ
 เลิกกันละน้อย เรียกว่าออกกันทั้ง
 หมู่บ้านก็ว่าได้ นับว่าเป็นการ
 แสดงความสามัคคีอย่างหนึ่ง

ประเพณีวันอาชูรอนนี้จะไม่
 มีวันเลื่อนหายไปจากจิตใจของ
 ชาวมุสลิม ไม่ว่ากาลเวลาจะล่วง
 เลยไปนานสักเพียงใดก็ตาม □

ต่อจากหน้า ๕๙

๑๔ สักของ = อันเดว ๑๕ ใจกเจก
 = กนกุยเสียงดังหรือคนໄอ้อวาก
 ๑๖ ถัน เป็นความรู้สึกอย่างหนึ่ง
 ในกรณีลือเล่าสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น
 ถันยอมตายดีกว่าจะติดคุก ๑๗ ติดน
 = ติดนนินก้า ๒๐ อุเบกค้า = ๗

เบกบี ๒๑ ถุหด = ถุธิกุจ ๒๒
 สำคาย = เสียดาย ๒๓ หนอง =
 หนองหรือหนอง แขวง = กระแขวง ชิ่ง
 เป็นเครื่องมุงหลังคาทำจากใบเทย
 ๒๔ ตัง = ตัง ๒๖ ตกถ่อง = ตก
 หลุมหลกร่อง ๒๗ ถุหด = ใบหันนี้/ใบ

จะหมายถึงถุหด ๒๘ คคลา = คคล
 ๒๙ คคลแทน = ตักคคลแทน ๓๐ ๙๙
 = ฉุดไฟเพื่อฉุดตะเกียง ๓๑ ล้านทึ้ง
 = ไร้ตัวสีแดงชอบกินเตือคคและ
 ตักว ๓๒ รากชะเมต = อาจหมาย
 ถึงราชนิด □